

SESSİZ GECE YAZILARI

Nebil Özgentürk

© KARAKARGA YAYINLARI 170

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

SESSİZ GECE YAZILARI

Nebil Özgentürk

Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Kutlukhan Perker

Yayın Koordinatörü: Mesud Ata

Editör: Başak Tan

Kapak Fotoğrafı: Ara Güler

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

1-2. Baskı: Ekim 2018

3. Baskı: Ocak 2019

ISBN: 978-605-2241-70-7

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumaloğlu, Mustafa Kutlukhan Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5

Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

 karakarga.com

 info@karakarga.com

 karakargayayinlari

 karakargayayinlari

 karakargayayin

Baskı:Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Maltepe Mahallesi Hastane Yolu,

Sokak No 1/6 Zeytinburnu - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 40200

Ara Gülerè..

NEBİL ÖZGENTÜRK: Adana'da bir berberin ođlu olarak doğdu. İlk ve orta eğitimini Adana'da tamamladı. 1981 yılında İzmir Ege Üniversitesi İşletme Fakóltesi'nden mezun oldu. Günaydın ve Sabah gazetelerinde muhabirlik yaptı. 1990 yılında Sabah Gazetesinde röportaj köşe yazarlığına başladı. 1992 yılında Sabah gazetesinde her hafta yaptığı portre röportajlardan oluşan "Bir Yudum İnsan" kitabından yola çıkarak "Bir İnsan Bir hayat" isimli kısa belgeselleri hazırlamaya başladı. 1994 yılında "Bir Yudum İnsan" programı ile televizyon ekranlarında oldu. Ardından "Türkiye'nin Hatıra Defteri", "Rüzgâra Karşı Yürüyenler" adlı ses getiren belgesellere imza atmaya devam etti. Can Dündar'la birlikte "İstanbul'un Entelektüel Tarihinden Tanıklıklar belgeselini yaptı. Yaptığı belgesellerle sanat, spor, siyaset, edebiyat alanında bir çok önemli ismi hikayeleriyle Türkiye'ye tanıttı. Bine yakın televizyon programına imza attı.

Bazı Ödülleri

Türkiye Gazetecilik Başarı Ödülü Onur Belgesi -
Röportaj Dalında Yılın Gazetecisi, 1994

Türkiye Gazetecilik Cemiyeti Türkiye Gazetecilik
Başarı Ödülleri,
"TV-Kültür, Sanat, Magazin", 2005

RTÜK Yılın Belgeseli Ödülü, 2008

Çağdaş Gazeteciler Derneđi Mahmut Tali Öngören
Ödülü, 2008

38. Altın Kelebek En İyi Güncel Kültür Sanat
Programı -

"Yaşamdan Dakikalar", 2011

Sedat Simavi Ödülü - "Sanatımızın Hatıra Defteri",
2013

İçindekiler

Ara Güler'e Mektup.....	13
Kader.....	18
Özel Bir Gün	21
Madam Anahit Öldü, Kalanlara Selam Olsun.....	26
Hoşgör Sen	29
Dedeler ve Torunlar	33
İnsanlığa Davet	37
Hayatın Kahır Mektuplarda Gizlidir.....	39
Bir "Eylül" Öyküsü	42
Kurban... Ve Abdi Bey... Kurban.....	46
Bir Cenaze Töreni.....	51
Anadolu'da Raks.....	55
2000'lere Mektup	58
Şiirlerin Dansı	61
Kışkırtıcı Evlilik Öyküleri	65
İslam ve Çupi.....	71
Paparazzi Edebiyat.....	75
Bütün Renkler Hızla Kirleniyordu.....	78
Belge Bırakmak.....	81
Şehre Bir Heykel Daha.....	83
Yurttaş Nâzım	86
Nâzım'ın Sineması ve Bir Doğum Günü	89

Bir Başka “Basın” Öyküsü	92
Mektuplar Acı Söyler	95
Ada’da Bir Gün	98
Rengârenk İletişim Dünyası.....	103
Dereden Tepeden	107
Türkü Baba	112
Neyzen	116
Vak’a-i Hayriyye	121
Rezaletin Üç Perdesi.....	126
Vahdettin’in Hazin Öyküsü, Şam’daki “Hamit” Vagonu.....	130
Fatih Terim ve Vefa	135
Asparagasın Ağaları	138
Bir Yol Arkadaşı.....	144
Star Olmak ya da Olmamak.....	150
Şimdi Nâzım’ın Notlarını Kim Saklayacak?	153
Şöhret Olmak.....	156
Bir Günün Romanı.....	159
Şehre Bir Film Gelir Belki	163
Bir Loto Trilyonerine Mektup.....	167

15 YIL SONRA YENİDEN, SESSİZ GECE YAZILARI'NA ÖNSÖZ

Hemen söylemeliyim ki, çok şeyler değişti 2003'ten 2018'e dek ülkede, hayatımızda, insanlarımızda, yazıp çizdiklerimde ve tabii ki *Sessiz Gece Yazıları*'na konu ettiklerimde.

Zaten kimi yazıların dipnotlarına bu değişimleri kısaca eklemeye çalıştım.

Ama belirtmeliyim ki, 15 yıl önce yayımlanan, hatta baskıları yapılan bir kitabı eline alınca insan, sararmış bir fotoğrafa dalar gibi dalıveriyor. Sonuçta o kitap ve yazıların üstünden tozları almış oluyorsunuz bir anlamda. Bu kitap ilk yayımlandığında 3 yaşında olanlar 18 yaşına, 5 yaşında olanlar 20 yaşına geldiler. Bu süre içinde benim hayatımda da, ait olduğum medya-yayın dünyasında da büyük değişimler oldu. Bu değişimlere "eski yazılar" üzerinden bakmak mümkün olacak.

Şu ya da bu...

İlk önsözü yazarken hissettiklerim de değişti. Şu anki hislerim bir başka kitabın önsözü olabilir.

Hayat işte, işe bakın ki bu kitap tam da baskıya girerken can ağabeyim, baba yarısı büyüğüm Ara Güler'i kaybetmenin acısını yaşadım. Ölümünden üç gün önce buluşmuş, yanımızda oğlum Arın'la bir fotoğraf çekirtmiş ve hakikaten hissetmişim! Bu yüzden, kapaktaki muhteşem fotoğrafıyla birlikte bu kitabı onun anısına saygıyla ithaf ediyorum.

Sessiz Gece Yazıları'nı yepyeni okurlara ulaştıran Destek Medya Grubu'na, Karakarga Yayınları'na ve Genel Yayın Yönetmeni sevgili dostum Kutlukhan Perker'e teşekkür ederim.

Ama bir şeyi itiraf etmeliyim. Artık ne yazık ki geceler sessiz değil. Kendi hayatım da, hayatlar da sesli ve gürültülü.

Öyle değil mi?

Nebil Özgentürk, Ekim 2018

ARA GÜLER'E MEKTUP

Sevgili Ara Usta,

Evvvela, bu mektubu ayan beyan yazdığım için kusura kalma.

Ama istedim ki, işine gösterdiğin saygıyı, sana olan alkışımı dost düşman bir kez daha duysun.

Ve istedim ki, benimle birlikte bu satırların okurları da bir ders alsın!

Evet... Bir yakınıma iletmek üzere gönderdiğin fotoğraf örneklerini aldım...

Çok teşekkür ederim...

Fotoğrafları görünce şaşırmadım tabii... Her zaman olduğu gibi sana yakışan, gözüne, yüreğine, deklanşörüne denk düşen olağanüstü eserler...

Ellerin dert görmesin...

Ama fotoğraflarına iliştiirdiğin notunu okuyunca çarpıldım...

Bunca zamandır seni tanımama rağmen, “kurallar zincirini” atladığım için de kendime kızdım...

O altı satırlık not, hayatının ve işinin derinliğini öylesine taşıyor ki... İşte bu yüzden, sana bu mektubu yazıyor ve bu vesileyle duygularımı dostlarla da paylaşmak istiyorum.

Eline sağlık Ara Usta...

70'ini aşan yaşına rağmen, işinden, özeninden, heyecanından hiç taviz vermediğin, yaptığın işi fazlasıyla ciddiye alıp “iş bilmezlere” iş öğrettiğin için yüreğine sağlık.

Hele ki, kifayetsiz muhterislerin her köşe başını tuttuğu...
Beceriksizlerin tepe noktalara tırmandığı...
Düzeysizliğin, yozlaşmanın çılgınca alkışlandığı...
At izinin it izine karıştığı...
İşini iyi yapanların, “işini yürütenlerin” karşısında yenilgiye uğradığı...

İşinin ehli olmayanların, işbaşına getirildiği...
Onur ve ahlâkın ayaklar altına alındığı, erdemsizlik ve utanmazlığın geçer akçe olduğu...

“İş bilmez bakanlara” işi bıraktırabilmek için, koca bir ülkenin topyekûn teneke çaldığı...

Ülkenin dibe vurmasında başrolü oynayanların her seçimde yeniden seçtirildiği...

Ülkesini sahiden sevip, çözüme yönelik bir çift söz edenlerin “tu kaka” edildiği, hatta “hain” diye damgalanıp, cezaevlerine konulduğu...

“Milletin vekillerinin”, millete değil, kendi çıkarlarına vekâlet ettiği...

Hayatın her alanında yetenek ve bilginin değil, hamili kartın itibar gördüğü...

Diplomaların duvar süsü haline getirilip, genç beyinlerin, sınır ötesinde iş ve gelecek aradığı günümüz Türkiye’sinde, tirajı az da olsa, kısacık notunla büyük bir ders verdiği için...

Seni yürekten kutluyorum Ara Ağabey... Deklanşörün hızlı, kalemin keskin olsun! Sevgi ve saygıyla...

Kardeşin Nebil...

* * *

Not: İzinle, mektuba konu olan senin notunu da buraya “not düşmek” istiyorum!

“Editörlere, grafikerlere, resim seçicilere, redaksiyon şeflerine ve matbaa ustalarına mühim not... Elinizdekiler birer Ara Güler fotoğrafıdır. Bu fotoğraflar işlemdeyken, çay, kahve, gazoz, fanta ve benzeri meşrubatlarla fotoğraflara yaklaşmayın! Fotoğrafların civarında yemek yenmez ve içki içilemez... Fotoğraflar ıslak ya da sıcak yere, örneğin vantilatör veya kalorifer üzerine konulamaz... Üzerine öksürülemez, ıslak veya kirli ellerle tutulamaz, yakınında sigara içilemez ve yüksek sesle konuşulamaz!

Ara Güler.”

* * *

Fotoğraflarına dair gülümseten “uyarı notu” üzerine kaleme aldığım bu yazı, Ara Usta 70’lerindeyken yazıldı. Güler, o günden bugüne fotoğraf çekmeye devam etti. 90’ncı yaşını kutladı. Hatta, Bomontiada’da yaş gününde açılan Ara Güler Müzesi’nde bir kez daha 90’ıncı yaş mumunu söndürdü. Ödüllere boğulmuş, bu ödüllere koyacak yer bulamamıştı. Yılların yorgunluğuyla anılarına ve sinirle bugüne bakıp “Eyyy hayat, görevimi layıkıyla yaptım,” demenin guru ruyla dolaşıyordu.

Veee...

17 Ekim 2018 akşam saatlerinde... Ara Güler’i kaybettiğimiz haberini aldık. Ülkenin dört bir yanından, İstanbul’un her köşesinden gelip Ara Usta’nın en sevdiği meydanlardan birinde toplandı on binler... Türkiye’nin gerçek evlatlarından birini, bir ağabeyi, bir baba yarısı insanı ve evrensel bir sanat adamını uğurladılar o meydana... O meydana kaybedilen evlatlarını arayan acılı anaları da